

Pécsi Ítéltábla

Az ügy száma: Gf.IV.40.006/2022/8.

A felperes:

felperes1 cím1

A felperes képviselője:

jogi képviselő1, cím2

Az alperes:

alperes cím3

Az alperes képviselője:

ügyvéd1 cím4

A fellebbezést előterjesztő fél:

alperes (29. sorszám alatt)

A per tárgya:

vezető tisztségviselő felelősségének megállapítása

Az elsőfokú bíróság:

Pécsi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma:

18.G.20.231/2020/26.

Í t é l e t

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 12.000 (tizenkettőezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

[1] Az alperes a 2013. február 12. napján alakult cég1 adós (továbbiakban adós) vezető tisztségviselője. Az adós 2016. évtől az éves mérleg és beszámoló készítési, közzétételi

kötelezettségének nem tett eleget, 2018. szeptember 18. napi kezdő időponttal felszámolás alá került. A felperes az adós hitelezője.

- [2] Az alperes a felszámolási eljárás során az 1991. évi XLIX. törvény (Csődtv.) 31. § szerinti kötelezettségeinek nem tett eleget.
- [3] A Pécsi Törvényszék 7.Fpk.86/2018/25. számú végzésével az adós felszámolását irat-, vagyonhiány miatt egyszerűsített módon befejezte, az adóst jogutód nélkül megszüntette.
- [4] Felperes keresetében a Csődtv. 33/A. §-a alapján annak megállapítását kérte, hogy az alperes mint az adós vezetője a fizetési képtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét követően ügyvezetési feladatait nem a hitelezői érdekek figyelembe vételével látta el, ezért 11.057.656 forint összegű követelésének teljes mértékben történő kielégítése meghiúsulhat. Hivatkozott a Csődtv. 33/A. § (5) bekezdésére, arra, hogy mulasztása folytán az alperest terheli a perben annak bizonyítása, hogy a vezető tisztségviselői időszaka alatt nem következett be fizetési képtelenséggel fenyegető helyzet, vagy, ha igen a vezetési feladatai ellátása során a hitelezők érdekeit is figyelembe vette, minden tőle elvárható intézkedést megtett a hitelezői veszteségek elkerülése érdekében.
- [5] Alperes írásbeli ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte hivatkozással arra, hogy valamennyi kötelezettségének eleget tett, aminek eleget tudott tenni, az iratok rajta kívül álló okok folytán kikerültek a rendelkezése alól. Hivatkozott arra is, hogy a hitelezővel egyeztetett a tartozások átütemezése végett, úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható, a költségeket folyamatosan csökkentette, számtalan módon megpróbálta a bevételeket növelni, a felperes érdekének védelme érdekében mindent megtett, a társaság tartozását magánvagyonára terhére csökkentette.
- [6] Az érdemi tárgyalási szakban az alperes arra hivatkozott, hogy egészségi állapota - pszichés állapotának romlása - nem tette lehetővé, hogy eleget tegyen a Csődtv. 31.§-a szerinti kötelezettségeinek, egészségi állapotára vonatkozóan igazságügyi szakértő kirendelését kérte. Hivatkozott arra is, hogy a hitelezői igények kielégítlenségéért felróhatóság nem terheli, az iratanyag átadása érdekében úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható, korábbi jogi képviselőjétől azt a tájékoztatást kapta, hogy a felszámolással kapcsolatban további teendője nincs.
- [7] Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével megállapította, hogy az alperes mint a cég1. „f.a.” vezető tisztségviselője a fizetési képtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét követően az ügyvezetési feladatait nem a hitelezői érdekek figyelembevételével látta el, és ezért a felperes 11.057.656 forint összegű követelésének teljes mértékben történő kielégítése meghiúsulhat.
- [8] Megállapította, hogy a Csődtv. 33/A. § (5) bekezdésének alkalmazása folytán a Csődtv. 33/A. § (1) bekezdése szerinti tényállási elemek - fizetési képtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét követően alperes mint vezető tisztségviselő nem a hitelezői érdekek figyelembe vételével járt el, és ezzel okozati összefüggésben a felperesi hitelezői igény kielégítése meghiúsult - bizonyítottak. Kifejtette, hogy az alperes pszichés állapotának romlása nem ad alapot arra, hogy a vezető tisztségviselőtől általában elvárható gondosság más mértékét alkalmazza vele szemben a bíróság, a pszichés állapot a felróhatóság alóli kimentésére nem alkalmas, utalt arra is, hogy az alperes egészségi állapota 2010 év óta - a gazdasági társaság alapítása, eredményes működése, fizetési képtelenség bekövetkezése alatt - érdemben nem változott, mindezen okok miatt mellőze az alperes által indítványozott tanúk meghallgatását és a szakértő kirendelését.
- [9] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a kereset elutasítását, másodlagosan az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság új

eljárásra, új határozat hozatalára utasítását kérte. Megsértett jogszabályhelyként a Csődtv. 33. § (1) és (5) bekezdését, a 2013. évi V. törvény (Ptk.)1:4. §-át, a 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 276. § (1) és (5) bekezdését jelölte meg. Fellebbezése indokaként arra hivatkozott, hogy pszichikai állapota folytán vele szemben enyhébb gondossági követelménynek kell érvényesülnie, és mivel a kereset alapjául szolgáló mulasztás alapvetően korábbi jogi képviselőjének felróható, mulasztását kimentette. Hangsúlyozta, hogy pszichés gondjai gátolták abban, hogy hatékonyan eljárva az ügyvezetőktől általában elvárható körütekintést tanúsítsa. A Pp. 276. § (1) és (5) bekezdésére hivatkozással sérelmezte a kimentés körében indítványozott bizonyítás mellőzését. A Pp. 373. § (4) bekezdése alapján a fellebbezés mellékleteként az elsőfokú ítélet meghozatalát követően kelt ambuláns lapot csatolt annak igazolására, hogy pszichés betegsége drasztikusan beszűkítette a perrel érintett időszakban cselekvési lehetőségét. Hivatkozott arra, hogy a cég továbbműködése érdekében tett kísérleteket új ügyfelek szerzésére.

- [10] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.
- [11] A fellebbezés alaptalan.
- [12] Az elsőfokú bíróság ítélete érdemben helyes, nem sérti az alperes által megjelölt jogszabályi rendelkezéseket, ezért azt a másodfokú bíróság a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.
- [13] Észlelte a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság az érdemi tárgyalási szakban és az ítélet meghozatalakor az alperes által a perfelvétel lezárása előtt nem állított tényt vett figyelembe. Az alperes a perfelvételi szakban védekezését arra alapította, hogy rajta kívülálló okból nem tudta kötelezettségeit teljesíteni, illetve arra, hogy a hitelezők érdekében járt el, konkrét tényállítást azonban egyik védekezés tekintetében sem tett. Az érdemi tárgyalási szakban állította, hogy egészségi állapota, és korábbi jogi képviselője tájékoztatása, mulasztása akadályozta kötelezettségei teljesítésében, amelyek azonban olyan tények, amelyek a perfelvételt lezáró végzés meghozatala előtt fennálltak, és amelyekről az alperes tudomással bírt, ezért a tényállításnak a Pp. 214. § (3) bekezdés a) pontjában foglaltakra figyelemmel nem volt helye, azt az elsőfokú bíróságnak a Pp. 217. § (5) bekezdése szerint figyelmen kívül kellett volna hagynia. A másodfokú bíróság a Pp. 370. § (3) bekezdése alapján a fellebbezésben nem hivatkozott eljárási szabálysértést a felek tudomására hozta, a fellebbező alperes azonban erre nem kívánt hivatkozni, ezért a másodfokú bíróság az eljárási szabálysértést nem vette figyelembe.
- [14] Nem sérti az elsőfokú bíróság ítélete a Pp. 276. § (1) és (5) bekezdését, mivel az alperes pszichés állapota, korábbi jogi képviselőjének állított mulasztása nem a per eldöntéséhez szükséges, releváns tény, és az alperes által indítványozott bizonyítás az alperes személyes meghallgatására tekintettel a jogvita elbírálása szempontjából szükségtelen.
- [15] Az alperes állította, hogy egészségi, mentális állapota akadályozta a beszámoló letétbe helyezési, közzétételi és a Csődtv. 31. § szerinti kötelezettségek teljesítésében, és emiatt a mulasztás neki nem róható fel. Ezzel - tartalmában - arra hivatkozott, hogy a Csődtv. 33/A (5) bekezdését és ennek bizonyítási terhet fordító hatását a perben nem lehet alkalmazni. A másodfokú bíróság álláspontja szerint azonban sem az éves beszámolóval kapcsolatos mulasztást, sem a Cstv. 31. §-a szerinti kötelezettségek elmulasztását nem menti ki az alperes pszichés betegsége. Az alperes személyes előadása egyébként nem is támasztja alá még azt a tény sem, hogy betegsége akadályozta feladatai teljesítésében, maga adta elő, hogy eljár a hitelezőnél, intézkedéseket tett az adós érdekében, a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetben próbált a társaság részére munkát keresni, személyesen is tárgyalt ez ügyben, a munkavállalók munkaviszonyát felmondta, a tartozásokat rendezte, ebből következően állapota a cselekvést nem zárta ki, nem akadályozta, nem volt ágyhoz vagy intézethez kötött, az intézkedésében korlátozott. Ilyen körülmények között még az sem állapítható meg, hogy

miért volt akadályoztatva akár a beszámoló letétbe helyezési és közzétételi kötelezettség teljesítésben, vagy akár a felszámolóval történő kapcsolatfelvételben, de ha volt is ilyen akadályoztatottság a betegsége miatt, akkor az adott helyzetben elvárható magatartás a lemondás lett volna a vezetői tisztségviselői tisztségről, nem a feladatok negligálása. Mindezekre tekintettel az alperes egészségi állapotára vonatkozóan a bizonyítás szükségtelen volt, azt helyesen mellőzte az elsőfokú bíróság, és irreleváns volt a másodfokú eljárásban csatolt bizonyíték is, ezért a másodfokú bíróság az utólagos bizonyítás eljárásjogi feltételeinek vizsgálatát mellőzte.

- [16] Nem hivatkozhat az alperes a felróhatóság alóli kimentésként a korábbi jogi képviselő mulasztására sem, de ez a hivatkozás egyébiránt irreleváns is, mert a beszámolóval kapcsolatos kötelezettségek elmulasztása önmagában megalapozza a Csődtv. 33/A.§ (5) bekezdésének alkalmazását. Utal azonban a másodfokú bíróság e hivatkozással összefüggésben arra, hogy az alperes a kötelezettségeire vonatkozó tájékoztatást mind a felszámoló bíróságtól, mind a felszámolótól - a kötelezettségek teljesítésére vonatkozó felhívással együtt - megkapta, de semmit nem tett, az a tény, hogy esetleg azt hitte, nem kell tennie semmit, nem értékelhető a felróhatóság alóli kimentés körében.
- [17] Utal még a Csődtv. 33/A. § (5) bekezdése körében a másodfokú bíróság arra is, hogy a felróhatóság alóli kimentés önmagában nem a kereset elutasítását eredményezte volna, csupán azt, hogy a felperes keresetét az (5) bekezdés figyelmen kívül hagyásával kellene elbírálni, és ezáltal megváltozna a felperes által állítandó és bizonyítandó ténye köre. A felróhatóság alóli kimentés hiányában azonban a bizonyítás az alperest terhelte, az elsőfokú bíróság a perfelvétel során a Pp. 237. § (1) bekezdése szerint tájékoztatta az alperest arról, hogy az általánosságban tett tényelődása, mely szerint úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható, minden kötelezettségének eleget tett, aminek eleget tudott tenni, a felperessel egyeztetett a tartozás átütemezéséről, a költségeit folyamatosan csökkentette, nem elegendő, az általa bizonyítandó tényekre konkrét tényelődást, tényállítást kell tennie, és az azt alátámasztó bizonyítékot is meg kell jelölnie, illetve bizonyítási indítványait elő kell terjesztenie. Az alperes az anyagi pervezetést követően részletes tényállítást nem tett, konkrét magatartást nem jelölt meg, a felhívásnak megfelelő bizonyítási indítványt nem terjesztett elő, nem bizonyította, de még csak konkrét tényállításokkal sem támasztotta alá azt a hivatkozását, hogy nem tanúsított hitelezői érdeket sértő magatartást, a hitelezői érdekek figyelembe vételével járt el.
- [18] Megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének rendelkező része - a felperes tévesen megfogalmazott kereseti kérelmével egyezően (BDT2020 4121. 43. pont, PIT Gf.IV.40.020/2018/5.) - a felperes hitelezői igényének megghiúsulását állapította meg, azonban a Csődtv. 33/A. § (11) bekezdése értelmében a jogerősen megállapított felelősség alapján bármely hitelező kérheti, hogy a megállapított összeg erejéig a Csődtv. 6. § (1) bekezdés szerint illetékes bíróság a felszámolási eljárásban nyilvántartásba vett, de ott meg nem térült követelés megfizetésére kötelezze alperest.
- [19] Az alperes fellebbezése aseptalan volt, ezért a Pp. 83. § (5) bekezdése alapján a felmerült perköltsége a terhén marad, és a Pp. 83. § (1) bekezdése értelmében köteles a felperes, Pp. 81. § szerint felszámított másodfokú perköltsége megtérítésére. A felperes személyes illetékmentessége, az alperes személyes költségmentessége folytán a feljegyzett fellebbezési eljárási illeték a Pp. 102. § (6) bekezdése alapján az állam terhén marad.

Dr. Kovács Ildikó s.k. a tanács elnöke, Dr. Gyöngyösiné dr. Antók Éva s.k. előadó bíró, Dr.
Berki Csilla s.k. bíró